

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **X**
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec

za účasti osoby na řízení zúčastněné: **CETIN a.s.**
sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2022, sp. zn. OÚPSŘ 381/2021-OSŘ, č. j. KÚLK 25181/2022-OSŘ

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osobě zúčastněné na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nový Bor, stavebního úřadu a úřadu územního plánování (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 30. 8. 2021, sp. zn. SU 937/2019-15744/B/Sto, č. j. MUNO 38440/2021. Tímto prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně dodatečně povolil stavbu a stanovil podmínky pro dokončení stavby rodinného domu, vodovodní přípojky, přípojky splaškové kanalizace, přípojky elektro a oplocení na pozemcích p. č. XA, p. č. XB a p. č. XC v k. ú. X.
2. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve zrekapituloval průběh správního řízení s tím, že stavebník – společnost 5 v jednom s.r.o. požádal o dodatečné povolení již rozestavěné, výše popsané stavby rodinného domu. Stavební úřad věc náležitě projednal s účastníky a dotčenými orgány, rozhodoval na základě autorizovanými osobami zpracovaných podkladů. Dle žalovaného byly splněny podmínky pro dodatečné povolení předmětné stavby. Souhlas sousedů není zákonnou podmínkou pro vydání (dodatečného) stavebního povolení. K odvolací námitce absence udělení výjimky z odstupové vzdálenosti stavby od společné hranice s pozemkem p. č. XD žalovaný uvedl, že v daném případě se neuplatní dvoumetrový odstup dle § 25 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., nýbrž je třeba aplikovat § 25 odst. 4 téže vyhlášky, kdy vzájemný odstup stavby pro bydlení a sousední nebytové stavby řadových garáží musí být roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn. Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 12. 2. 2019 byla povolena výjimka z § 25 odst. 4 uvedené vyhlášky pro snížení řešené odstupové vzdálenosti na 2,5 m. K další námitce žalovaný dodal, že v rozhledovém poli při výjezdu z komunikace na pozemku p. č. XD na místní komunikaci Dobrovského nebrání žádná překážka.

II. Žaloba

3. Žalobce v podané žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí nerespektuje zákonná ustanovení týkající se dodatečného povolení stavby, nerespektuje námitky podané v odvolacím řízení, je svévolné a nepřesvědčivé. Správní orgán I. stupně rozhodoval mj. na základě vyjádření společností Severočeské vodovody a kanalizace a.s., GasNet Služby, s.r.o., CETIN a.s. a ČEZ Distribuce, a.s. Jejich vyjádření však měla omezenou platnost, která vypršela ještě před rozhodnutím stavebního úřadu. Tato vyjádření proto neměla být brána v potaz. Předmětná stavba je také umístěna na cizím pozemku, resp. v nepovolené odstupové vzdálenosti od sousedního pozemku. Správní orgány se nezabývaly skutečností, že odstupová vzdálenost stavby je 0–1 m od společné hranice s pozemkem p. č. XD a že dle tvrzení žalobce zasahuje či po dokončení stavby bude zasahovat do prostoru tohoto pozemku. Pokud o této výjimce nebylo rozhodnuto, je rozhodnutí o povolení jiných výjimek nicotné, a nelze tedy vydat stavební povolení. Napadené rozhodnutí správního orgánu je zatíženo také dalšími procesními i věcnými pochybeními, pro něž je třeba je odstranit.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

4. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný vyslovil podezření, že žaloba byla podána opožděně. Pokud jde o věc samu, žalovaný ohledně výjimek z odstupové vzdálenosti odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K otázce platnosti vyjádření správců sítí uvedl, že žalobce

překračuje rozsah námitek, které je vedlejší účastník stavebního řízení oprávněn vznášet, neboť není splněna podmínka zásahu do vlastnického nebo jiného věcného práva.

5. Žalobce na vyjádření žalovaného krátce reagoval v tom smyslu, že žalovaný se proti žalobě v podstatě nijak nebrání. Nadále hájí stavbu na cizím pozemku a nevádí mu, že k povolení stavby chybí účinná vyjádření dotčených správních orgánů.

IV. Jednání

6. K projednání věci nařídil soud jednání. Při něm účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích. Dokazování soud ani k návrhu žalobce ani z vlastní iniciativy neprováděl, neboť to považoval za účelem vypořádání žalobních bodů za nadbytečné. Důkazní návrhy žalobce směřovaly ke zjištění polohy stavby dodatečně povoleného rodinného domu vůči pozemku žalobce. Tato poloha však byla ve správním řízení náležitě objasněna, jak to plyne z níže identifikovaného geometrického plánu, který je součástí správního spisu.

V. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. Podanou žalobu soud posoudil jako včasnou, když byla původně podána u Okresního soudu v České Lípě, který řízení o ní zastavil usnesením ze dne 13. 7. 2022, č. j. 37 Nc 15103/2022-21, a následně byla v jednoměsíční lhůtě podána u zdejšího soudu.
8. Z předloženého spisového materiálu soud zjistil, že stavebník 5 v jednom s.r.o., jako právní nástupce původních vlastníků stavby – manželů G., vůči nimž bylo původně zahájeno řízení o odstranění stavby, podal dne 16. 7. 2019 u stavebního úřadu žádost o vydání dodatečného povolení stavby. Žádost byla v průběhu řízení doplňována a projednána při ústním jednání. Žalobce již v námitkách uplatněných před správním orgánem I. stupně hovořil o nesplnění odstupové vzdálenosti stavby od cizího pozemku. Z předloženého spisového materiálu Městského úřadu Nový Bor je rovněž zřejmé, že správní orgán I. stupně v samostatném řízení zahájeném na podkladě žádosti stavebníka mj. povolil výjimku z ustanovení § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, tak, že stavba předmětného domu smí být umístěna ve vzdálenosti 2,5 m od stavby řadové garáže na sousedním pozemku. Toto rozhodnutí pak k odvolání žalobce potvrdil žalovaný svým rozhodnutím ze dne 15. 7. 2019, č. j. KULK 47135/2019. Řízení o žádosti o dodatečné stavební povolení bylo opakovaně přerušováno, dne 30. 8. 2021 dospěl správní orgán I. stupně k vydání shora označeného rozhodnutí, jímž předmětnou stavbu dodatečně povolil a stanovil podmínky pro její dokončení. V jeho odůvodnění k námitkám žalobce mj. odkázal na výsledek řízení o udělení výjimky z odstupových vzdáleností a uvedl, že do spisu byl opatřen geometrický plán č. 2235-87/2017, z nějž plyne, že žádná část řešené stavby není umístěna na pozemku p. č. XD.
9. Podle § 89 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), osoba, která může být účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) a b), může uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým může být její právo přímo dotčeno.
10. Podle § 114 odst. 1 stavebního zákona může účastník řízení uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě.

11. Žalobce byl účastníkem řízení o dodatečném povolení stavby jako spoluvlastník sousedního pozemku ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b), resp. § 109 písm. e) stavebního zákona. Z výše citovaných ustanovení stavebního zákona plyne omezená možnost účastníků územního a stavebního řízení uplatňovat své výhrady proti povolované stavbě. K námitkám uplatněným mimo zákonem připuštěný rámec se přitom dle citovaných ustanovení nepřihlíží. Z hlediska ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. může žalobu ve správním soudnictví podat každý, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení rozhodnutím správního orgánu. Nejedná se tedy o generální soudní kontrolu zákonnosti správních rozhodnutí, což je ještě zdůrazněno v § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. a § 72 odst. 1 ve spojení s § 71 odst. 2 s. ř. s. Žaloba ve správním soudnictví může být podána jen k ochraně veřejných subjektivních práv žalobce.
12. V rozsudku ze dne 29. 9. 2016, č. j. 9 As 238/2015-38, Nejvyšší správní soud konstatoval, že přezkum rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. je možný z hlediska konkrétního poškození subjektivního veřejného práva. Žalobu proti rozhodnutí správního orgánu nelze úspěšně vznášet k ochraně veřejných subjektivních práv jiné osoby či pouze k ochraně veřejného zájmu [s výjimkou případu, kdy je určitému subjektu přiznáno účastenství v řízení před správním orgánem právě a jen za účelem ochrany veřejného zájmu v rozsahu vymezeném zvláštním právním předpisem tak, jak je tomu typicky v případě občanských sdružení (spolků), které jsou aktivně legitimovány k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 odst. 2 s. ř. s. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 7 A 139/2001-67, č. 379/2004 Sb. NSS)]. Soud ve správním soudnictví chrání práva žalobce, není povolán ke kontrole zákonnosti rozhodnutí, potažmo správního řízení, které mu předcházelo (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2007, č. j. 2 As 10/2007-83, či ze dne 29. 9. 2016, č. j. 9 As 238/2015-38).
13. Soud konstatuje, že první žalobní námitka, jež se týká vypršení platnosti vyjádření žalobcem uvedených společností, směřuje právě k obecné kontrole zákonnosti a správnosti správního řízení a vydaného rozhodnutí. Všechny žalobcem označené společnosti byly samy účastníky řízení o dodatečném povolení stavby (nikoli dotčenými orgány, jak žalobce zmínil v replice), a měly tedy možnost se k věci vyjadřovat, popřípadě se bránit vydaným rozhodnutím podáním odvolání, resp. správní žaloby. Z toho, že tak neučinily, lze usuzovat, že ani ony samy nemají důvod rozhodnutí správních orgánů napadat. Smyslem jejich vyjádření bylo hájení jejich práv, resp. ochrana jejich inženýrských sítí. Žalobci nepřísluší bránit před soudem práva jiných účastníků správního řízení. Ani sám žalobce přitom v žalobě neuvádí, jak by mělo být jeho věcné právo dotčeno tím, že vypršela platnost vyjádření jiných účastníků správního řízení. Tuto žalobní námitku proto soud shledal nedůvodnou.
14. Pokud jde o umístění dodatečně povolované stavby, součástí správního spisu je geometrický plán č. 2235-87/2017 ověřený oprávněným zeměměřickým inženýrem Ing. Jiřím Kalistou, z něž plyne, že dodatečně povolená stavba nijak nezasahuje do pozemku p. č. XD. Tento podklad je pro učinění takového závěru naprosto dostatečný, kompletně zachycuje půdorys celého domu, ostatně žalobce proti němu nevznáší jakoukoli konkrétní námitku. Proto soud ani neprováděl důkaz žalobcem předloženým geodetickým zaměřením na č. l. 129 soudního spisu, z něž nelze zjistit cokoli jiného. Na sousedním pozemku se i dle projektové dokumentace nachází pouze část dosavadního plotu, na niž se však dodatečné povolení nevztahuje, když má být dle projektové dokumentace naopak odstraněna. Prosté žalobní konstatování, že stavba zasahuje do sousedního pozemku, resp. že se touto skutečností správní orgány nezabývaly, není způsobilé zpochybnit zaměření ověřené oprávněným zeměměřickým inženýrem. Na něj

přitom správní orgány odkazovaly, a není tedy pravdou, že by se možným umístěním stavby na pozemku ve vlastnictví žalobce nezabývaly.

15. Není rovněž pravdou, že by se správní orgány nezabývaly dodržáním předepsaných odstupových vzdáleností. O této otázce bylo vedeno samostatné řízení o povolení výjimky, a právě z jeho výsledku správní orgány vyšly, neboť výjimka ohledně odstupu od garáže na sousedním pozemku byla, jak soud popsal výše, udělena. Žaloba k této otázce konkrétnější argumentaci neobsahuje, soud by však ani nebyl oprávněn v nynějším řízení přezkoumávat samostatně stojící rozhodnutí ve věci udělení výjimky. Pokud žaloba hovoří o odstupu předmětné stavby od hranice s pozemkem p. č. X, soud uvádí, že, jak to již bylo řešeno v řízení o povolení výjimky, na řešenou věc (rodinný dům s okny vedle nebytové stavby garáže na sousedním pozemku) dopadá § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Z tohoto ustanovení byla povolena výjimka. Z žádného dalšího ustanovení pak neplyne, že by předmětná stavba rodinného domu nemohla být umístěna tak, jak je tomu v tomto případě. Soud dodává, že zcela obecná konstatování žalobce o dalších vadách napadeného rozhodnutí nemohou vést ke zrušení rozhodnutí žalovaného. Žaloba rovněž neuvádí, jaká zákonná ustanovení žalovaný nerespektoval, nebo jaké odvolací námitky nevypořádal.

VI. Závěrečné posouzení a náklady řízení

16. Vzhledem k uvedenému dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná, proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
17. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, jemuž však žádné náklady přesahující běžný rozsah činnosti správního orgánu nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
18. Protože osobě zúčastněné na řízení soud neuložil v řízení žádné povinnosti a současně neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele, vyslovil v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s., že se osobě zúčastněné na řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li

stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 13. března 2024

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu